

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

Lliurament del premi BBVA Sant Joan de literatura catalana 2016

Sabadell, 20 de juny de 2016

Il·lustríssim alcalde, regidores, regidors, president, representants de la Fundació Caixes Catalanes, representants del BBVA, senyores, senyors, amics i amigues de Sabadell, és un plaer, com a presidenta del Parlament, cloure el lliurament d'aquesta trenta-sisena edició del premi Sant Joan de literatura catalana 2016.

En primer lloc, vull felicitar la senyora Carme Riera per aquest premi, un premi de prestigi, un premi de referència de la literatura catalana. Moltes felicitats.

També li vull agrair la implicació social que ha tingut sempre, especialment amb relació als drets i les llibertats de les dones. Les dones, la igualtat teòrica la tenim, però la pràctica, no; a la pràctica sabem que no és així, que encara falta molt per aconseguir aquesta igualtat real entre homes i dones. Encara perviu i predomina el masclisme a la nostra societat. Encara hi ha desigualtat al món del treball. Encara hi ha molts prejudicis envers les dones que pretenen desenvolupar rols que es considera que no els pertocuen.

Per fer-hi front, tenim una eina determinant, comptem amb la llei d'igualtat efectiva de dones i homes que el govern de Catalunya ha de desplegar..., tenen com a màxim fins el juliol del 2017.

Però amb això tampoc no n'hi ha prou. Cal la implicació de tota la societat. Cal realment fer el més difícil, el més difícil de tot: canviar de mentalitat; això és el que costa més, el que és més difícil, però fins que no ho aconseguim no garantirem aquesta igualtat efectiva entre homes i dones.

En aquest sentit, es feia estrany que entre els vint guanyadors del premi Sant Joan només hi hagués dues dones. No em poso en les causes, potser no es presentaven, potser no tenien prou qualitat, però era estrany, i és per això que celebro vivament que hagin guanyat dues dones consecutivament. Crec que és positiu i que implica que anem per bon camí.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

També és bo per al premi i per a totes les dones que aquest guardó l'hagi guanyat una escriptora del renom i el prestigi de Carme Riera. La seva és una contribució molt valuosa a la literatura catalana, com demostren tots els premis que ha rebut. Abans també s'hi ha fet referència.

Ja fa molts anys d'aquell mític 'Te deix amor la mar com a penyora', que va marcar l'inici de la seva carrera literària i d'una època cabdal. Amb aquella obra crec que va aconseguir el seu primer premi literari, que va ser el Recull, però n'ha tingut molts. N'he apuntat uns quants. El premi Prudenci Bertrana per la seva primera novel·la 'Una primavera per a Domenico Guarini', a què també hem fet referència; el premi Ramon Llull, el Josep Pla, el Joan Crexells, el Lletra d'Or, el Nacional de literatura, l'Anagrama, el Crítica Serra d'Or, el premi Elio Vittorini a la millor obra traduïda a l'italià, que li van donar per 'Dins el darrer blau'; també el Jaume Fuster, i per la seva dilatada trajectòria literària li han donat la Creu de Sant Jordi, la medalla d'or del Consell Insular de Mallorca i el premi de las Letras Españolas. Per tant, gràcies, moltes gràcies, senyora Carme Riera, per tota una vida dedicada a la creació literària i a la cultura.

I moltes gràcies, també, a la fundació per mantenir viu aquest premi de literatura catalana, un premi de prestigi i també un premi conegut i estimat a la nostra ciutat del qual ens sentim orgullosos tots els sabadellencs. Gràcies, doncs, per continuar atorgant aquest premi en un món que moltes vegades està marcat per la força de les tecnologies de la informació i la comunicació i en què sembla que la cultura hagi de ser gratuïta, que no costi crear-la ni mantenir-ne la vitalitat, i sí que costa; per tant, moltes gràcies.

Vull reivindicar el valor de la creació literària, el valor de la cultura, perquè la cultura és l'ànima dels pobles. Sense cultura, aquest país més just i més lliure que tots volem seria un país mancat d'ànima. Per sort, al nostre país, no li manca l'ànima. Comptem amb una creació i producció cultural de què ens podem sentir orgullosos.

Oferim al món, al món global del nostre temps, expressions culturals de gran nivell, amb el valor de la identitat pròpia. També en l'àmbit literari comptem amb un patrimoni literari de gran riquesa, una literatura de gran nivell, amb noms històrics, amb noms de present i de futur. Així que reconeguem-los i llegim-los, no els oblidem ni els ignorem. En la nostra literatura també hi ha obres de valor universal,

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

gaudim-ne. Hi ha vitalitat, doncs siguem curiosos, inquiets, descobrim les joies de la nostra literatura actual.

No estic dient que ens puguem recrear en l'autosatisfacció, però sí que tenim motius per ser positius, per pensar que Catalunya, que aquesta Catalunya millor a la qual aspirem, té potencial per mostrar aquesta gran ànima.

L'alcalde ha fet referència al gran escriptor i poeta sabadellenc Joan Oliver. Jo voldria recordar Montserrat Roig, de qui el 25 de novembre farà vint-i-cinc anys de la seva mort, perquè va ser la primera, una de les primeres escriptores del nostre país que es va considerar escriptora feminista.

També vull fer referència a Ramon Llull, de qui enguany commemorem els 700 anys de la seva mort. L'autor més universal, més extraordinari i potser dels més coneguts que tenim a la literatura catalana. Hi vull fer referència perquè era de Palma, com l'autora que avui hem premiat, i perquè ella en va escriure 'Gairebé un conte', la vida de Ramon Llull.

Voldria acabar amb un dels mil proverbis que va escriure Ramon Llull. Considerant la cultura com a ànima del poble i també què podem fer per fer un món més just, vaig trobar dos proverbis lul·lians que em van semblar molt adients per acabar aquest acte d'avui. Diuen així: "L'obediència injusta te fa l'ànima malalta" i "Qui ha poder d'esperança no és mai vençut".

Moltes gràcies.